

Den ærede Ordfører talte om, hvordan Landbrugsorganisationernes Stilling har været. Ja, indtil for 2 Aar siden har alle Landbrugsorganisationer enstemmigt gaaet imod Farvningen. I 1922 blev en Del af Mejeriforeningerne slappe i Knæene, de gik midt over, Halvdelen var for, og Halvdelen imod, større Klarhed var der ikke. Og med Hensyn til Landboforeningerne var Ordføreren ganske galt underrettet, idet de $\frac{2}{3}$ af de samvirkende danske Landboforeningers Bestyrelse ganske gik imod at slette Farvningsforbudet, medens det omvendte var Tilfældet for Husmandsforeningernes Vedkommende; saa de er naturligvis lige saa lidt sikre i deres Stilling, som de var før. Disse Organisationer, navnlig Mejeriforeningerne, maa selvfølgelig tage deres store Del af Ansvaret, hvis det viser sig, at det er en uheldig Lov, Rigsdagen her er i Færd med at gennemføre, for, som jeg før har sagt, der er ingen, der ved noget, absolut ikke, det er kun Antagelser. Men det ene er sikkert, gavne det danske Smørs Stilling eller Renommé kan det aldrig, sker der noget, kan det kun blive det, at det skader vort Smørs Stilling. Derom kan der ikke være nogen Tvivl.

Derpaa gik den ærede Ordfører over til paa meget sagkundskabsmæssig Maade at angribe Landmændene for, at den Mælk, de leverede, ikke var god. Jeg tror, det ærede Medlem skulde holde sig derfra, thi ellers faar han noget Udseende af at være Kvaksalver, som han ogsaa talte om i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen regnede Statskonsulent Sørensens eventuelle Betæneligheder for mindre end Statskonsulent Fabers Mening. Det kan man jo se noget forskelligt paa. De har en ganske forskellig Opgave; Faber kan have nogen Mening om, hvordan det gaar med at sælge Smør, men han kan ikke have nogen Mening om, hvad der fremtidig kan ske, hvad det Angrebepunkt betyder, som vi her vil levere vore Konkurrenter ved at slette Forbudet mod Farvning, saaledes at der med Øjnene ikke kan skelnes mellem Smør og Margarine.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen ved noget, han optraadte ganske sikkert, han vidste paa Forhaand, hvordan det vilde gaa. Der er ganske sikkert ikke et eneste andet Medlem i Landet, der tiltror sig at vide noget, for der er ingen, der kan vide noget. Det er Antagelser og Formodninger, hvis og dersom o. s. v., som i Virkeligheden ingen Betydning har.

Den højtærede Landbrugsminister var

inde paa at udtale det samme, som andre har sagt, at Statskonsulent Sørensen kun har udtalt sin Betænelighed. Det har jeg omtalt, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Ifølge Sagens Natur kan det ikke være andet. Naar han udtaler sin Betænelighed, er det i Virkeligheden i Telegramform en ret stærk Fraraaden af at gennemføre dette Forslag. Anderledes kan jeg ikke læse det. Men lad os give Tid, lad os afvente Mandens Motivering af disse Betæneligheder. Det er aldrig kendt før, at man afgør en saa vigtig Sag uden at faa de Oplysninger, der kan faas om Sagen.

Saa var det jo en ret overraskende, maa jeg sige, og jeg synes for Landbrugsministeren og Landbrugsministeriet i det hele taget ret beskæmmende Fremstilling, den højtærede Landbrugsminister gav af Statskonsulent Sørensens Forhold paa denne Rejse. Den højtærede Landbrugsminister har ikke sendt Statskonsulent Sørensen ud paa Rejsen....

Formanden: Det forekommer mig, at Motiverne til Statskonsulent Sørensens Rejse egentlig ikke vedrører de foreliggende Ændringsforslag. Det maa være nok at henholde sig til Statskonsulent Sørensens Erklæring uden at komme ind paa Aarsagerne til hans Rejse.

Pinstrup: Jeg mente, at den højtærede Formand vilde tillade mig at udtale mig om de Forhold, Landbrugsministeren udtalte sig om.

Formanden: Landbrugsministeren svarede paa Grundlag af Betænkningen, og efter Landbrugsministerens Svar forekommer det mig ikke, der er Anledning til at fortsætte Debatten om dette Emne.

Pinstrup: Jeg skal selvfølgelig bøje mig for den højtærede Formands Afgørelse, men maa dog vel have Lov til at forudsætte, hvad jeg har haft Lov til at forudsætte hidtil, at naar en Statskonsulent rejser ud til vore konkurrerende Lande, maa der af Ministeriet gives ham en Vejledning for, hvad han der har at iagttage. Jeg hører nok, at Ministeriet har givet ham Tilladelse, men nogen Vejledning synes han altsaa ikke at have faaet, og det synes endogsaa, hvad der i højeste Grad maa overraske, at han har været henvist til at afholde Udgifterne til denne store og meget kostbare Rejse indenfor sit eget Statskonsulentbudget. Det havde jeg dog virkelig ikke troet var muligt.